

Aaron Nimcovič

narozen: 7. listopadu 1886, Riga,

zemřel: 16. března 1935, Kodaň,

„ Každý člověk podléhá mylnému předpokladu, že každý tah má nějaký bezprostřední účel, také vyčkávací a odpočinkové tahy mají oprávněnou existenci.“

Aaron Nimcovič se narodil v židovské rodině v lotyšské Rize. Žil nějakou dobu v Německu a zemřel jako dánský občan ve třicátých letech, ve věku 48 let v Kodani. Patřil mezi nejlepší a nejuznávanější šachisty světa. Byl také velmi dobrým šachovým teoretikem. Kromě řady turnajových úspěchů se proslavil klasickými knihami *Můj systém*, v nichž shrnuje své názory na strategii šachu. Dále pak *„Můj systém v praxi“* a *„Blokáda“*. Jeho knihy slouží jako učebnice poziční hry pro začátečníky i závodní šachové hráče. Jeho knihy se staly klasikou ve svém oboru a jsou uznávány i dnešními šachovými velmistry a šachovými teoretiky jako nejlepší učebnice poziční hry.

Pokolení šachistů se střídají, ale tato kniha nejenže nestárne, ona se stává ještě aktuálnější, než když spatřila světlo světa. Jedna z nejuznávanějších knih historie vůbec se čte jako bestseller.

Největšího úspěchu dosáhl na turnaji v Karlových Varech 1929, kde vyhrál před Capablankou a Spielmannem.

Nesnesl tabákový dým a neváhal si znepřátelit kouřícího soupeře. Pak dokázal být nepříjemný nejen za šachovnicí, ale i v osobním styku.

Mimo šachovou scénu byl málo oblíbeným člověkem. Byl citlivý, nervózní, nepraktický a nepořádný člověk. Pro jeho blízké okolí bylo těžké a obtížné s ním komunikovat.

Šachová historka

Ta scéna se prý odehrála nějak takhle: Probíhá šachový turnaj v jugoslávském Bledu v roce 1931. Šachové kolo je v plném proudu, organizační výbor turnaje chystá poslední detaily pro společenský vrchol - návštěvu Jejího Veličenstva, jugoslávské královny s rodinou (lázně Bled slouží jako letní královské sídlo). Vše je připraveno, když se náhle otevřou dveře a do sálu vejde Nimcovič v bačkorách a ručníku. Dohrál předčasně, zrovna absolvoval lázeňskou proceduru a jde se podívat, jak hrají ostatní. Šokovaný organizační výbor zburcuje hlavního rozhodčího Hanse Kmocha a pověří ho úkolem nahého židovského hráče vyrazit. Kmoch začne Nimcoviče přesvědčovat, ten však sál opustit nechce. Kmoch (autor knihy *Pěšcová síla v šachu*) ho tedy jemně chytne pod krkem a vykopne ze sálu pryč. Nahý otec *Mého systému* opouští hrací místnost s burácejícím smíchem.